

Aşkınşehidi

– Seyit OSMAN · 22 Ağustos 2013

Ey sevgili; Seni vatan gibi sevdim. Gece nöbetleri tuttum hasretinde Usanmadan... Işık disiplinine riayet etmeden Yaktım sigaramı. Şavkın eşlik ediyordu Gönül karanlığıma Korkmuyordum... Oysa ki Ne çok taciz ateşine maruz kalmıştım Baldırı çıplak dilberlerin Keskin bakışlarıyla Atılan haram kurşunlar İman mevziimde ahlak torbalarımaya saplandı... Vurulmadım... Tam dolduruşa alıp sevgi tüfeğimi Emniyeti açtım Ve sıktım düşünmeden Seni delice sevdiğimi. Hepsini vurdum Katili oldum tüm kadınların İzli mermi gibi parlıyordu gözlerim Kahramanın olduğum düşüncesiyle... Vuslat devriyesi geldi Nöbeti devret dedi sevinç çavuşum Tuttu ağır başlılığım Haykırdım Hasret nöbetinde vukuat yoktur diye... Uygun adım yürüdüm Şarjörümü çıkardım Ve astım silahımı, artık savunmasızdım. Ellere uzandım Huzurla sarıldım vatan parçası bedenine Cudi gibi açtın ağzını Gabar gibi konuştun "Bitti" dedin Ulaşılmaz dağların yankısıyla vuruldum... Ayak uçlarına yığıldım sere serpe Sevda askerleri okudu Kuranımı Senin fotoğrafını tabutuma sardılar. Geldi ayrılık vakti Omuzlara aldılar giderken sesler duydum Sevenler ölmez, sevmeyen gülmez diye Ve ardından tekbirler Şiir defterleriyle mezarımı kazdılar Koydular bedenimi yalnızlık çukuruna Taş kalbinden yumuşak mermer kitabeme de "AŞKIN ŞEHİDİ"dir diye yazdılar...

S.O.A